

ناتنی - نیت

ناتنی:

خویشاوندی که تنها بواسطه یکی از والدین، با فرد نسبت داشته باشد.

ناسیه:

زنی که نظم عادت ماهانه او (از جهت وقت، عدد یا هر دو) به هم خورده است.

ناشزه:

زنی که حقوق شوهرش را رعایت نمی کند.

ناصر (ناصبی):

کسی که نسبت به اهل بیت پیامبر (صلی الله علیه وآله وسلم) عداوت و دشمنی می ورزد.

ناظر (در وصیت):

کسی که مراقب کارهای وصی است و اعمال وصی در ارتباط با وصیت، با نظر او باید باشد.

ناظر (در وقف) :

کسی که از سوی واقف جهت نظارت بر امور وقف معین می گردد.

نافذ:

جاری، روا، اطاعت شده ؛ قابل اجرا.

شرط نافذ: شرطی که قابل اجراست.

نافله:

نماز مستحبی. رجوع کنید به: نوافل یومیه.

نانخور:

رجوع کنید به: عیال.

نایب:

کسی که عملی را به جای دیگری انجام دهد (مانند نیابت در حج).

نبش قبر:

شکافتن قبر بطوری که جسد میت یا بقایای آن آشکار شود.

تبیذ:

شراب خرما یا کشمش.

نتاج:

بچه های چهارپایانی مانند گوسفند، گاو و شتر.

نجاست عرضی:

نجاستی که در اصل جسم نیست، بلکه بر آن عارض می شود؛ مانند نجاست آب.

نجس:

هر چیزی که ذاتاً پاک نیست و قابل تطهیر نباشد؛ مانند: بول، غائط، خون، منی، مردار، سگ، خوک
...

نجس العین:

چیزی که اصالتاً نجس باشد؛ مانند سگ و خوک.

نحر:

کشتن شتر با فرو بردن چاقو یا وسیله آهنین تیز در گودال میان گردن و سینه آن.

نذر:

ملزم کردن خود (با صیغه مخصوص) بر انجام کاری که از نظر شرع مطلوب یا ترک کاری که از نظر شرع انجامش نامطلوب است.

نرد:

نوعی بازی. رجوع کنید به: قمار

نسب:

ارتباط خویشاوندی که از ولادت حاصل می شود؛ چه نزدیک باشد چه دور.

نسب شرعی: نسبتی است که از آمیزش حلال حاصل شده است.

نسیه:

نوعی معامله که در آن پول با تأخیر پرداخت می شود.

نسیه به نسیه:

معامله ای که در آن هر دو جنس (متاع و پول) مدت دار باشند.

نُشوز:

مراعات نکردن حقوق توسط هر یک از زوجین.

نصاب زکات:

مقدار معینی از مال (متناسب با موارد نه گانه زکات) است که شرع آن مقدار را شرط وجوب زکات قرار داده است.

نظر به ریبه:

نگاه کردن همراه با خوف شهوت. رجوع کنید به: ریبه.

نفاس:

خونی است که همزمان و یا پس از ولادت یا سقط جنین تا کمتر از ده روز ، از رحم زن خارج می شود.

نفاق:

دورویی، اظهار چیزی که در باطن بر خلاف آن معتقد است.

نفس محترمه:

کسی که کشتن و آزار او حرام باشد و یا حیوانی که اتلافش جایز نباشد.

نُقساء:

زنی که خون نفاس می بیند. رجوع کنید به: نفاس.

نفقه:

هزینه های خوراک، پوشاک، مسکن و وسایل زندگی در حد متعارف.

نفقه واجبیه:

هزینه هایی که تأمین آنها بر فرد واجب است ؛ مانند نفقه همسر.

نقی بلد:

تبعید کردن.

نقاء:

پاکی، طهارت از حیض.

نقد:

نوعی معامله است که در آن دو جنس، در زمان معامله پرداخت می شوند.

نقص:

کم شدن ارزش مالی (بخودی خود یا بواسطه یک چیز دیگر).

نقض عهد:

شکستن عهد و پیمان.

نکاح:

ازدواج کردن.

نکاح انقطاعی: رجوع کنید به: متعه.

نکاح منقطع: رجوع کنید به: متعه.

نکول:

خودداری کردن از سوگند (در بحث قضا).

نماء:

رشد، اضافه.

نماء متصل:

رشدی که متصل به اصل است مانند چاق شدن گوسفند.

نماء منفصل:

اضافه ای که جدا از اصل است مانند بچه آوردن گوسفند.

نماءات:

جمع نماز. رجوع کنید به: نماز.

نماز:

نماز آیات:

نمازی است دو رکعتی و با کیفیت مخصوص، که هنگام پیش آمدن حوادثی نظیر زلزله، کسوف و خسوف واجب می شود.

نماز احتیاط:

نمازی که برای جبران رکعات مورد شک بجا آورده می شود.

نمازهای اخفاتی:

نمازهایی که در آن حمد و سوره آهسته (بدون آشکار کردن جوهر صدا) خوانده می شود.

نمازهای جهریه:

نمازهایی که در آن حمد و سوره بلند (آشکار کردن جوهر صدا) خوانده می شود.

نماز استسقاء:

نمازی که برای طلب باران خوانده می شود.

نماز تحیت:

دو رکعت نماز مستحب است که جهت احترام به مسجد خوانده می شود.

نماز تراویح:

نمازهای مستحبی است که اهل سنت در شب های ماه رمضان می خوانند.

نماز جمعه:

دو رکعت نماز است که در ظهر روز جمعه، به جای نماز ظهر و به جماعت برگزار می شود و قبل آن دو خطبه توسط امام جمعه خوانده می شود.

نماز خوف:

نمازی است که در حال جنگ و با کیفیت مخصوص بجا آورده می شود.

نماز شفع:

دو رکعت نماز مستحبی است که پس از هشت رکعت نوافل نماز شب خوانده می شود.

نماز شب:

یازده رکعت نماز مستحبی است که به صورت چهار نماز دو رکعتی (نافله شب) و دو رکعت نماز شفع و یک رکعت نماز وتر، بعد از نیمه شب بجا آورده می شود.

نماز طواف:

دو رکعت نماز که باید پس از طواف خانه خدا بجا آورده شود.

نماز عید:

دو رکعت نماز که در روز عید فطر و قربان خوانده می شود.

نماز غفیله:

دو رکعت نماز که مستحب است پس از نماز مغرب خوانده شود.

نماز قصر:

منظور نمازهای چهار رکعتی است که در سفر دو رکعت خوانده می شود و به آن «نماز شکسته» می گویند.

نماز قضاء:

نمازی که به جبران نمازهای فوت شده، خوانده می شود.

نماز مسافر:

رجوع کنید به: نماز قصر.

نماز میت:

نمازی با کیفیت مخصوص که بر جنازه مسلمان خوانده می شود.

نماز وتر:

یک رکعت نماز مستحبی است که در نماز شب، پس از نماز شفع خوانده می شود.

نماز وحشت:

دو رکعت نماز با کیفیت مخصوص که در شب اول قبر برای مرده، خوانده می شود.

نمازهای یومیه:

نمازهای واجب شبانه روزی که برای غیر مسافر مجموعاً ۱۷ رکعت است.

نمامی:

رجوع کنید به: سخن چینی.

نهی از منکر:

یکی از واجبات دین.

منع کردن و بازداشتن دیگران از امور ناپسند.

نوافل یومیه:

نمازهای مستحبی نمازهای یومیه (شبانه روزی) که سی و چهار رکعت است.

نیابت:

انجام دادن یک عمل برای شخص دیگر.

نیت:

قصد، تصمیم به انجام عمل.

نیت تمییز:

نیت مشخص کردن عبادت از غیر آن ؛ مانند نیت نماز ظهر یا عصر.

نیت قاطع:

نیت کاری که آن کار مبطل عبادت است ؛ مانند نیت خوردن و آشامیدن در حال روزه داری.

نیت قطع:

نیت قطع کردن و شکستن عبادت ؛ مانند اینکه تصمیم بگیرد که دیگر روزه نباشد.

نیت وجه:

نیت از جهت استحباب یا وجوب عمل.